

Sygnatura akt I C 884/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 sierpnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Aneta Bącal

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 sierpnia 2017r. w K.

sprawy z powództwa Ł. T.

przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda Ł. T. kwotę 672,96 zł (słownie złotych: sześćset siedemdziesiąt dwa i 96/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 05.09.2015r. do dnia zapłaty,

II oddala powództwo dalej idące,

III zasądza od powoda Ł. T. na rzecz strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwotę 1.209,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV nakazuje wypłacić od Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze) na rzecz strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwotę 110,66 zł tytułem nadpłaconej zaliczki na biegłego.

sygn. akt **I C 884/16**

UZASADNIENIE

Powód Ł. T. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) w W. kwoty 2 557,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 września 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje żądania podał iż w dniu 26.05.2015 r. miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki O. o numerze rej. (...), stanowiący własność P. B.. Sprawca wypadku był ubezpieczony u strony pozwanej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, w związku z tym szkoda została jej zgłoszona w dniu 27.05.2015 r. Poszkodowany podpisał z powodem umowę wynajmu pojazdu zastępczego marki O. na łączny czas 8 dni od 19.08.2015 r. do 27.08.2015 r. za kwotę 220,00 zł + VAT za każdy dzień. Ł. T. podał, iż wystawił na rzecz poszkodowanego fakturę VAT na kwotę 2 557,76 zł brutto. Na podstawie upoważnienia z dnia 19.08.2015 r. i umowy cesji wierzytelności z dnia 28.08.2015 r. powód działając w imieniu poszkodowanego, pismem z dnia 31.08.2015 r. wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty wynikającej z w/w faktury. Powód podał, że strona do dnia sporządzenia pozwu nie wydała decyzji w sprawie kwoty roszczenia dochodzonego niniejszym pozwem.

W toku sprawy dnia 25.01.2017 r. nastąpiła cesja wierzytelności przez powoda Ł. T. na rzecz (...) sp. z o.o. we W. (k: 107-109).

Strona pozwana Towarzystwo (...) w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko podała, iż prowadziła postępowania likwidacyjne zgłoszone przez poszkodowanego P. B., jednakże nie dokonała wypłat z tytułu najmu samochodu zastępczego przez poszkodowanego. Zdaniem strony pozwanej roszczenie jest nieudowodnione i bezpodstawne, a wynajęcie auta zastępczego przez poszkodowanego musiałoby być konieczne i niezbędne, co w ocenie strony pozwanej nie zostało wykazane. Ponadto zdaniem Towarzystwa (...) w W. niezrozumiałym jest dlaczego naprawa auta poszkodowanego trwała tak długo, zwłaszcza że zakres uszkodzeń auta był minimalny. Strona pozwana podniosła także, że kwota najmu auta zastępczego została określona na poziomie rażąco wygórowanym w stosunku do ofert rynkowych, a ponadto nie zrozumiałym dla niej jest fakt wynajmu pojazdu w firmie, która mieści się we W. tj. mieście oddalonym od K. o 100 km, skoro na rynku lokalnym działa wiele podobnych firm.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 26 maja 2015 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność P. B. zamieszkałego w J.. Sprawca kolizji był ubezpieczony u strony pozwanej Towarzystwa (...) w W. w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Poszkodowany w dniu 27 maja 2015 r. powiadomił stronę pozwaną o szkodzie.

Okoliczność bezsporna

(...) poszkodowanego w dniach 29.05.2015 r. -27.08.2015 r. było w naprawie w warsztacie w L.. Części do niego zostały zamówione w dniu 19.08.2015 r.

Dowód:

- kserokopia informacji warsztatu naprawczego (k: 30)

Poszkodowany w dniu 19 sierpnia 2015 r. zawarł z powodem Ł. T. – prowadzącym jednoosobową działalność pod nazwą (...) zajmującym się wynajmem i dzierżawą samochodów osobowych i furgonetek - umowę wynajmu auta zastępczego marki O. (...) nr rej. (...). Umowa przewidywała odpłatność 220 zł plus 23% VAT za dobę wynajmu auta. Tego samego dnia poszkodowany upoważnił powoda do załatwiania wszelkich spraw związanych z dochodzeniem i odbiorem odszkodowania.

Dowód:

- wydruk z ewidencji działalności gospodarczej (k:13)

- odpisy KRS (k: 14-18)

- kserokopia umowy najmu pojazdu zastępczego (k: 19)

- kserokopia upoważnienia z dnia 19.08.2015 r.(k: 20)

Poszkodowany użytkował pojazd zastępczy przez 8 dni. W dniu 28 sierpnia 2015 r. powód wystawił na P. B. fakturę nr: (...) obciążająca go kosztami wynajmu pojazdu na które składały się: 2 164,80 – wynajem samochodu i 2 x 196,48 zł – koszty podstawienia i odbioru samochodu. Łącznie faktura opiewała na kwotę 2 557,76 zł.

Dowód:

- kserokopia faktury z dnia 28.08.2015 r. (k: 21)

Dnia 28 sierpnia 2015 r. poszkodowany P. B. przelał na rzecz Ł. T. wierzytelność z tytułu najmu pojazdu zastępczego, przysługująca mu z tytułu odpowiedzialności cywilnej sprawcy w związku ze szkodą komunikacyjną nr 567/15/33/68 z dnia 27.05.2015 r.

Dowód:

- kserokopia umowy cesji z dnia 28.08.2015 r. (k: 24)

Powód w dniu 31.08.2015 r. wysłał do Towarzystwa (...) w W. żądanie zapłaty w terminie 7 dni kwoty 2 5557,76 zł za wynajem auta wraz z fakturą nr (...).

Dowód:

- kserokopia wezwania do zapłaty z dnia 31.08.2015 r.(k: 23)

W dniu 25.01.2017 r. w toku sprawy doszło do cesji wierzytelności pomiędzy powodem Ł. T., a (...) sp. z o.o. we W..

Dowód:

- kserokopia umowy cesji wierzytelności z dnia 25.01.2017 r. (k: 107-110)

Średni koszt wynajmu samochodu osobowego klasy C wynosił 140,00 zł brutto za dobę. Naprawa auta poszkodowanego powinna trwać 2 dni.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego W. C. z dnia 18.01.2017 r. (k: 73-87).

Sąd zważył co następuje :

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż w dniu 26.05.2015 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzone zostało auta P. B.. Odpowiedzialność strony pozwanej wynika z umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody spowodowane w związku z ruchem tych pojazdów.

Na wstępie należy odnieść się do kwestii powoda w niniejszym postępowaniu. W toku postępowania w dniu 25.01.2017 r. doszło do cesji wierzytelności pomiędzy powodem Ł. T., a (...) sp. z o.o. we W.. Zgodnie art. 192 k.p.c. zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętego sporem nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy, jednakże nabywca może wejść w miejsce zbywcy za zezwoleniem strony przeciwnej. Na gruncie niniejszej sprawy pozwany nie zgodził się na wstąpienie następcy prawnego w miejsce powoda, w związku z powyższym rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło tylko z udziałem dotychczasowego powoda Ł. T..

Odpowiedzialność strony pozwanej Towarzystwa (...) w W. opiera się na art. 822 § 1 k.c. zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Istotą opisywanego ubezpieczenia jest wejście ubezpieczyciela na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w sytuację prawną ubezpieczającego, w zakresie ponoszonej przez niego odpowiedzialności odszkodowawczej. Zgodnie z przepisem art. 361 k.c. zobowiązany do naprawienia szkody, ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, a naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone.

W niniejszej sprawie trudno jest zrozumieć zachowanie poszkodowanego, który podjął decyzje o wynajmie pojazdu zastępczego we W.. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar wykazania wszystkich przesłanek odpowiedzialności spoczywa na powodzie, który nie wykazał, że nie mógł wynająć pojazdu w pobliżu swojego miejsca zamieszkania. Ponadto powinien dołożyć starań aby nie zwiększać rozmiaru szkody, co znajduje odzwierciedlenie w przepisie art. 826 k.c., zgodnie z którym ubezpieczający obowiązany jest użyć dostępnych mu środków w celu ratowania przedmiotu ubezpieczenia oraz zapobieżenia szkodzie lub zmniejszenia jej rozmiarów. W ocenie Sądu poszkodowany wiedział, że to nie on ma

ponieść koszty wynajmu pojazdu zastępczego. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Okręgowy w Szczecinie, w wyroku z 9.10.2014r. w sprawie VII Ga 264 14 „przy najmie bezgotówkowym konieczne jest odwołanie się do rynkowych cen za danego rodzaju usługi przy założeniu, że sytuacja poszkodowanej nie powinna ulec pogorszeniu. Podkreślić przy tym należy, że nie może być tak, że w sytuacji gdy stronom umowy cesji wiadomo, że koszty wynajmu będą „ściągane” bezpośrednio od firmy ubezpieczeniowej z pominięciem poszkodowanej i praktycznie niezależnie od stawki za jaką jest wynajmowany pojazd obowiązującym do jej uiszczenia będzie zakład ubezpieczeń. Przeciwnie przyjęcie mogłoby prowadzić do nadużyć dlatego, że oderwane by to było od pojęcia szkody zdefiniowanej w art. 361 k.c.”

Reguły przepisu art. 361 § 1 i 2 k.c. nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, nie tylko w sytuacji jego uszkodzenia, ale również zniszczenia (Wyrok SO w Gdańsku z dnia 7 października 2011 r., III Ca 611/11 - Lex nr 1714055.). Powodowi z tytułu poniesienia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego, co do zasady przysługiwało odszkodowanie. Jednakże stawka dobową w kwocie 220,00 zł zastosowaną przez powoda, była wygórowana w stosunku do ofert rynkowych. Jak wynika z dołączonych przez stronę pozwaną wydruków z Internetu cen wynajmu pojazdów w firmach profesjonalnie zajmujących się tym na rynku lokalnym w W., koszty takie kształtowały się na poziomie 160,00 zł za dobę. Ustalenia umowne dotyczące wysokości wynajmu pojazdu zostały dokonane z wyłączeniem strony pozwanej, a więc podmiotu obowiązującego do zapłaty tych kosztów, sąd uprawniony był do weryfikacji tych ustaleń. W związku z powyższym powołany został biegły sądowy, który uwzględniając klasę wynajmowanego pojazdu, określone kryteria najmu oferowane na terenie J. i W. stawki najmu obowiązujące w okresie zawartej pomiędzy poszkodowanym, a powodem ustalił, że stawki wahały się od 100,00 zł do 180,00 zł brutto za dobę, przy czym średnia z tych stawek dla najmu samochodu osobowego klasy C wynosiła w przybliżeniu 140,00 zł brutto za dobę. Mając wiarygodne dane co do ceny wynajmu pojazdów, Sąd przyjął, że uzasadnione koszty wynajmu pojazdu zastępczego za jeden dzień odpowiadającej średniej obowiązującej na rynku lokalnym wynoszą 140,00 zł za dobę.

Strona pozwana podnosiła także, iż naprawa auta poszkodowanego trwała bardzo długo i nie powinna ona odpowiadać za przewlekane przywrócenie samochodu do stanu poprzedniego. Zgodnie z wyrokiem SN z dnia 14.09.1972 r. sygn. akt I CR 229/72 „brak jest podstaw do odmiennego traktowania obowiązku naprawienia szkody w sytuacji, gdy współprzyczyna powstania szkody leży w okolicznościach, za które osoba, ponosząca odpowiedzialność z tytułu swej winy nie odpowiada”. W związku z zarzutem strony pozwanej biegły w swojej opinii podjął się ustalenia optymalnego czasu naprawy samochodu należącego do poszkodowanego P. B.. W wyniku analizy zebranego materiału dowodowego biegły stwierdził, iż przebywanie samochodu O. (...) w warsztacie w związku z naprawą szkody z dnia 26.05.2015 r. nie powinien wynosić więcej niż 2 dni robocze.

Należało także uwzględnić powództwo co do kosztów podstawienia i odbioru samochodu. Koszty tego rodzaju są racjonalnie związane z najmem pojazdu zastępczego i jako uzasadnione oraz określone w racjonalnych granicach, stanowiły element szkody pośredniej, do wyrównania której zobowiązany jest Zakład (...) w ramach odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

W związku z powyższym Sąd zasądził od strony pozwanej Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda Ł. T. kwotę 672,96 zł. Na kwotę tą składały się: 392,96 zł - podstawienie i odbiór pojazdu, 280,00 zł – dwa dni uzasadnionej naprawy pojazdu.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

O kosztach procesu w punkcie III wyroku rozstrzygnięto na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. rozdzielając je stosowanie do wyniku postępowania. Powód wygrał sprawę w 26 %, natomiast strona pozwana w 74%. Oznacza to, iż powodowi z tytułu kosztów procesu należał się zwrot kwoty 349,70 zł (1 345,00 zł x 26 %), a stronie pozwanej kwoty 1 558,70 zł (2 106,34 zł x 74 %). Po ich rozliczeniu, z tytułu kosztów procesu powód powinien zapłacić na rzecz strony pozwanej kwotę 1 209,00 zł (1 558,70 zł – 349,70 zł).

Strona pozwana wpłaciła zaliczkę na biegłego w kwocie 1 000,00 zł. Biegły Sądowy W. C. wystawił rachunek za sporządzenie opinii na kwotę 889,34 zł. W związku z powyższym w punkcie IV wyroku nakazano wypłacić od Skarbu Państwa na rzecz strony pozwanej Towarzystwa (...) w W. kwotę 110,66 zł tytułem nadpłaconej zaliczki na biegłego.